

mindre til det Forslag, der er fremsat under Nr. 1. Hvad Nr. 3 og 4 angaaer, saa antager jeg, at ifølge de Oplysninger, jeg her har givet om Bestaffenheden af Hofdame-tjenernes Ansættelsesmaade, kan der aldeles ikke være Spørgsmaal om at sætte dem fordeeltligere end Hofdamepigerne. Vil derimod det høitærede Thing i Genhold til hvad i denne Sag er forklaret, og i Genhold til, hvad jeg maa erkende, at jeg selv oprindelig nærede Tvivl om jeg skulde medtage dem i min Foreskilling til Kongen, vil man af den Grund bevilge disse Personer Noget, saa troer jeg vistnok ikke, at man bør gaae videre, end til at antage det Forslag, der er fremsat under Nr. 2, altsaa eengang for alle at bevilge 200 Rbd. til hver.

Raben: Jeg skal tillade mig at takke den høitærede Finantsminister for den Eilnærmelse, han har gjort med Hensyn til mine Endringsforslag. Jeg maa dog imidlertid med Hensyn til det Foredrag, han har holdt, gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at selve Finantsministeren har skjelnet mellem de Hofdamepiger, som stode i privat Tjenesteforhold til Hofdamerne, og mellem dem, som senere blev antagne i Hendes Majestæts Tjeneste, hvoraf følger, at de Sidste ikke kunne henføres til den samme Kategori som de Første, uagtet de dog i Udfæstet blive udeladte af den Grund, at de ere blevne anseete som private Tyende, og det er denne Inddeling, som fra først af har ligget til Grund for den Fremgangsmaade, der er fulgt med Hensyn til disse. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har sagt, at jeg har sat mig paa Dyrtidens Standpunkt, da har han dertil fuldkommen Ret; men naar han derfra argumenterer for Mangel paa andre Argumenter fra min Side, da troer jeg, at han er uberettiget dertil. Jeg antager nemlig, at Vedkommende ere pensionsberettigede; og fra denne

Side betragtet vil jeg ikke stille mig paa Dyrtidens Standpunkt; thi saa vedkommer det ikke Sagen, men jeg har blot subdialt stillet mig paa dette Standpunkt under den Forudsætning, at Thinget ikke vilde give dem Pensionsberettigelse, men af Billighedsfølelse vilde give dem en Sum engang for alle. Altsaa troer jeg, at jeg i denne Henseende har havt Grund til at stille mig paa Dyrtidens Standpunkt, og jeg ønsker, at Ståten vil gjøre det samme ligeoverfor alle dem, der søle Trykket af Dyrtiden.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Finantsministerens Endringsforslag under Nr. 1 til § 1. De for Hofdamerne, Frøknerne Sperling og Düring, opførte Beløb forhøies fra 1,100 til 1,200 Rbd., og de for Hofcavaliererne, Kammerherrerne, Baron Juel Rysensteen og Grev Scheel opførte nedfattes fra 900 Rbd. til 850 Rbd. Vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

2) Sammes Endringsforslag under Nr. 2 til samme Paragraph. De for Kammerjomfru Louise Bawers og Gematspige K. B. Meyer opførte Beløb forhøies fra resp. 350 og 250 Rbd. til resp. 380 og 280 Rbd. Vedtoges eenstemmig med 57 Stemmer.

3) Sammes Endringsforslag under Nr. 3 til samme Paragraph.

For Efternævnte nedfattes de opførte Beløb saaledes:

Lafai Gfildsen	fra 380 Rbd.	til 370 Rbd.
— Klein	— 370 —	— 360 —
Sveitser Nielsen	— 140 —	— 125 —
Bud Hvidberg	— 110 —	— 90 —
Livfudsf Albet	— 350 —	— 300 —

Vedtoges med 56 Stemmer mod 2.